

sebzik. A többiek, a dekadensek hőcsillagok sorsát siratják. Csak az tud elmerülni, akinek szekercéje van, s léket hasíthat magának. Asszonyom, ó drága asszonyom.

Válaszom így hangzana. De elfelejtettem, hogy mondják a főkát franciául. A jégcsap és a lék is bizonytalan.

— *La Pologne? La Pologne?* Ott szörnyű hidegek vannak, ugye?

— *Pas du tout* — felelem fagyosan.

(Kovács István fordítása)

Wisława Szymborska 1923-ban született. Lengyel irodalmat és szociológiát tanult a krakkói Jagello Egyetemen. 1945-ben jelentkezett irodalmi lapok hasábjain. Első kötete 1952-ben jelent meg *Poezje* (Költemények) címmel. Több irodalmi díj tulajdonosa. Összegyűjtött versei 1967-ben jelentek meg.

ERNEST BRYLL

Miről gondolkodik a lengyel...

*Miről gondolkodik a lengyel nappal éjjel...
Béke magocskájáról. De próféták dühével
békák kórusa zeng s láztól lihegve várja
hogy Jerikó falát ledöntse trombitálva.
Pusztulást követel. Am változást üvöltve
nem hallja mint fogy el a föld, hogy körbe-körbe
pitypangként szétomol minden.*

Homokesőként

*hull ránk a kimerültség. Alighogy valahol
a sivárkérgű földből egy zöld szár kibomol
ők azt is letiporják. Mert hisz kit érdekel
lesz még a harc után mag, ami újra kel.*

(Fodor András fordítása)

Hű vagyok...

*Hű vagyok Mazóviához — mert szegény, gyéren
terem a zab és az árpa. Fenyőillatú szélben
sodródik a dal, hol havasan, hol kéken
a csontok uávarába. Odébb kesernyés fűz,
húzd le a bőrét — nem emészti tűz
fehér büszkeségét, sem havasi kürt,
sem őszi lárma...*

Hullák bomló bűzét hordom

*a számba, előttem veszély, bolond,
ki ezután akar élni. Ha néha szalonvilág
a létünk — ránköt a szomorúság,
hogy minket kavár a szél, s a szőlőt
nem köti meg e föld...*

sem a csendet,

csak a nemzetre rímelő keresztet.

Mazóvia

*Mert hiszen felőrlődik és szétszóródik minden,
a szitálás után óránkba hintett
csonthomok pereg. Nekünk az lesz a legjobb,
ha kézimalomként fölöttünk kattog
e széles és súlyos pusztaság.
Lapályos hazánk.
Mazóvia ...*

(Kovács István fordításai)

Ernest Bryll 1935-ben született. A Varsói Egyetemen tanult lengyel irodalmat. Költői indulása közvetlenül az 1956 utáni időszakra esik. Verses drámáira leginkább a történetfilozófiai kérdések feldolgozása a jellemző. A *Rzecz ustopadowa* (Novemberi beszéd) című drámáját sikerrel játszották több lengyel színházban. Őrá is a műfaji gazdagság jellemző, akárcsak Rózewiczre.

T A D E U S Z N O W A K

A gyöngédség kapui

*A gyöngédség kapui kitérülnek
s fogadnak névtelen karok madárral:
szemhéja leeresztve, boldog szárnya
alatt sudárja, két marokra fogva*

*Fölsóhajt majd álomi aranyfűből
a gyümölcs meg fa s a vadmadárka
emelve virradatba. És az állat
kinek feje hasonló planétához
majd széttépi magában hirtelen
kelepcéjét a vérünknek, zsoldárnak
zsoldárnak, józanságnak*

*Középre találmányok halmozódnak
a kés, a lándzsa s puska — emlékére
a törzseknek, s majd éjenként fehérén
világítnak mint kéményben a kréta.*

A föltárlás zsoltára

*Így nem szerethetsz, így vodkával élnek
s ölnék kakast mielőtt harang szólna
Hajnal-nyílt sebbe Máriák belépnek
hármuknak csókja fül ecetbe, önba*

*Föltárlul most a lépcső, a magas fok
álmok aljából ébredésig érve
És Júdás közel testesül meg, hallod
beretva vág a víz ütőerébe*